

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/677/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812212803
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812212803.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01, Bratislava, proti žalovanému v 1. rade: N. K., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX G. XXX, žalovanej v 2. rade: D. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX G. XXX, o zaplatenie 143,43 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd konanie proti odporkyni v 2. rade zastavuje s tým, že vo vzťahu žalobca žalovaná v 2. rade žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd zaväzuje žalovaného v 1. rade uhradiť žalobcovi sumu 123,48 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 113,59 eur od 24.9.2009 až do dňa zaplatenia, ako aj trovy konania vo výške 11,91 eur k rukám žalobcu a trovy právneho zastúpenia vo výške 41,97 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu žalobcu z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 12.11.2012 domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade zaplatenia sumy 143,43 eur (4 320,97 Sk), úroku z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 113,59 eur (3 422,01 Sk) od 24.9.2009 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 23.9.2009 medzi postupcom GE Money, a.s., Bottova 7, Bratislava, IČO: 17 324 220 (ďalej len „postupca“) a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca nadobudol uplatňované majetkové právo - pohľadávku s účinnosťou od 1.4.2006 na základe zmluvy o predaji podniku uzatvorenej medzi predávajúci GE Money Multiservis, k.s., IČO: 35 783 214 (ďalej len „pôvodný veriteľ“) a kupujúcim - postupcom. Ďalej uviedol, že dňa 1.6.2006 uzatvoril postupca v zastúpení obchodného zástupcu (splnomocneného obchodníka na základe Zmluvy o spolupráci) so žalovaným Zmluvu o úvere č. 1192781511 (ďalej len „zmluva“). Obchodné podmienky pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty a Sadzovník poplatkov tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Súhlas s obsahom zmluvy, Obchodnými podmienkami a Sadzovníkom poplatkov vyjadril žalovaný svojím vlastnoručným podpisom na zmluve. Na základe vyššie uvedenej zmluvy poskytol postupca žalovanému úver vo výške 138,85 eur (4 183 Sk). Žalovaný sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Je nesporné, že medzi postupcom a žalovaným vznikol obchodno-záväzkový vzťah, na základe ktorého postupca poskytol žalovanému úver. Z tohto záväzkového vzťahu vznikla povinnosť postupcovi poskytnúť finančné prostriedky žalovanému, čo aj urobil a žalovanému

splácať mesačné splátky a dodržiavať ostatné podmienky dohodnuté v zmluve. Žalovaný si túto zmluvnú povinnosť neplnil, čím sa dostal do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 143,43 eur (4 320,97 Sk), ktorá pozostávala z istiny 113,59 eur (3 422,01 Sk), riadneho úroku 9,89 eur (297,95 Sk), úroku z omeškania 6,67 eur (200,94 Sk), zmluvnej pokuty 13,28 eur (400,07 Sk) a poplatkov 0,00 eur (0,00 Sk). Jednotlivé položky dlžnej sumy sú uvedené v Platobnej histórii a boli vypočítané v súlade s Obchodnými podmienkami a sadzobníkom poplatkov. Žalovaný z ceny úveru do dňa postúpenia pohľadávky uhradil splátky, ktorých prehľad a započítanie je uvedené v Platobnej histórii pod položkou s názvom „Započítanie Vašej platby“. Vzhľadom na to, že žalovaný bol v zmysle Obchodných podmienok v omeškaní s platením viac ako troch splátok, došlo k zosplatneniu úveru, a to ku dňu, keď je v Platobnej histórii uvedená položka s názvom „Zrieknutie sa budúceho poplatku za vedenie účtu, čím bola platnosť zmluvy v súlade so zmluvnými ustanoveniami ukončená. Žalovaná v 2. rade uznala vyššie uvedený záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Žalovaní ku dňu spisania žaloby uhradili dlžnú čiastku vo výške 0 eur. Dlžná suma vo výške 143,43 eur (4 320,97 Sk) pozostáva z istiny vo výške 113,59 eur (3 422,01 Sk) (t.j. rozdiel medzi poskytnutým úverom a súčtom všetkých platieb započítaných na istinu), z úroku vo výške 9,89 eur (297,95 Sk) (t.j. rozdiel medzi úrokmi a platbami započítanými na úroky), z úroku z omeškania vo výške 6,67 eur (200,94 Sk) (t.j. sankčné úroky spolu), zo zmluvnej pokuty a z poplatkov vo výške 13,28 eur (400,07 Sk) (t.j. sankčné poplatky, poplatky za službu, poplatky za výber v hotovosti a iné poplatky spolu). Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami a Zmluvou o úvere a ďalších úverových produktoch zo dňa 1.6.2006, Obchodnými podmienkami pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty, Zmluvou o predaji podniku zo dňa 29.3.2006, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 23.9.2009, platobnou históriou žalovaného k zmluve č. 1192781511, sadzobníkom poplatkov platným od 1.10.2001, Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 24.9.2010, pokusmi o zmier zo dňa 19.9.2012. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením sa písomnými podaniami žalobcu zo dňa 27.3.2013, dňa 11.4.2013 a dňa 20.6.2013 spolu s prílohami a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

Žalovaný v 1. rade sa k žalobe nevyjadril.

Pôvodný veriteľ - postupca a žalovaný v 1. rade ako zákazník uzavreli dňa 1.6.2006 zmluvu o úvere a ďalších úverových produktoch, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 138,85 eur (4 183,- Sk), ktorý mal splatiť v 10 pravidelných mesačných splátkach po 15,44 eur (465,- Sk), pričom dátum prvej splátky bol do 1.7.2006 s tým, že dátum každej ďalšej platby bol určený k 1. dňu v mesiaci. Cena úveru predstavovala 154,35 eur (4.650,- Sk). Úver bol žalovanému v 1. rade poskytnutý na kúpu tovaru - autorádia.

Ako vyplýva z platobnej histórie žalovaného, dňa 1.6.2006 mu boli poskytnuté finančné prostriedky v sume 138,85 eur (4 183,- Sk).

Podľa bodu 1.1. Obchodných podmienok pre úver a vydávanie a používanie platobnej karty (ďalej len „Obchodné podmienky“), tieto vymedzujú vzťahy medzi pôvodným veriteľom ako veriteľom a zákazníkom - fyzickou osobou ako dlžníkom, ktorý požiadal o poskytnutie finančných prostriedkov vo výške uvedenej v zmluve o úvere a ktorý zároveň požiadal o poskytnutie úverového rámca na opakované čerpanie úveru na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere. Vzťahy zmluvami výslovne neupravené sa riadia ustanovenia zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v platnom znení a zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

Podľa Článku 2., bod 2.1. Obchodných podmienok, ak je úver použitý na nákup tovaru, je tovar vo vlastníctve zákazníka.

Zákazník je povinný platiť za služby poskytované GE Money Multiservis, k.s. úroky, poplatky a ostatné náklady podľa aktuálneho Sadzovníka poplatkov- Sadzovník je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, obsahuje poplatky, pokuty a úrokové sadzby (bod 2.3., Článok. 2. Obchodných podmienok).

Podľa Článku 7., bod 7.3. Obchodných podmienok, veriteľ je oprávnený požadovať okamžité predčasné splatenie všetkých čiastok dlžných zákazníkom podľa zmluvy o úvere v prípade, že nastane ktorákoľvek z nasledujúcich skutočností: zákazník porušuje zmluvu o úvere, najmä ak bol v omeškaní s platením viac ako troch splátok zároveň.

V zmysle Článku 7., bod 7.5. Obchodných podmienok, ukončenie platnosti zmluvy z akéhokoľvek dôvodu nezbavuje zákazníka povinnosti uhradiť v súlade s ustanovením zmluvy o úvere všetky nesplatené splátky za dobu, na ktorú bola zmluva o úvere uzatvorená, výdavky spojené s ukončením zmluvy o úvere, zmluvné pokuty, náhradu škody a iné záväzky.

Ako vyplýva z bodu 8.11 Obchodných podmienok v prípade, že veriteľ požaduje predčasné splatenie podľa bodu 7.3 je zákazník povinný okamžite uhradiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške zodpovedajúcej súhrnnej výške úrokov, ktoré by bol zákazník povinný zaplatiť od momentu uplatnenia práva veriteľa na predčasné splatenie do konca riadnej doby splatenia poskytnutých peňažných prostriedkov z úverového rámca.

Zmluvou o predaji podniku zo dňa 29.3.2006 GE Money Multiservis, k.s. - pôvodný veriteľ ako predávajúci previedol na kupujúceho - postupcu GE Money, a.s. vlastnícke právo k veciam, iné práva a iné majetkové hodnoty, ktoré slúžia prevádzkovaniu podniku.

Postupca listom zo dňa 23.9.2009, označeným ako oznámenie o postúpení pohľadávky, žalovanému v 1. rade oznámil, že ako postupca uzavrel zmluvu o postúpení pohľadávok so žalobcom, na základe ktorej bola pohľadávka voči nemu postúpená na žalobcu, ktorý sa stáva veriteľom uvedenej pohľadávky a zároveň ho vyzval, aby vzhľadom k uvedeným skutočnostiam všetky svoje plnenia na úhradu dlhu od dátumu doručenia tohto oznámenia platil na účet žalobcu a upozornil ho, že od doručenia oznámenia jeho záväzky vyplývajúce z postúpenej pohľadávky budú považované za riadne a včas splnené iba ich riadnym a včasným uhradením na uvedený účet žalobcu.

Dňa 24.9.2010 bola uzatvorená Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“) medzi žalobcom a žalovanou v 2. rade. V Článku 2. Dohody - Uznanie záväzku, žalovaná v 2. rade ako osoba uvedená v bode 1.2 uznala čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzatvorenej s GE Money, a.s. s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 113,59 eur a príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 21,51 eur. V Článku 3. Dohody - Forma splatenia záväzku, bod 3.1. osoba uvedená v bode 1.2. vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Žalobca listami zo 19.9.2012 označenými ako Pokus o zmier, vyzval žalovaného v 1. rade a žalovanú v 2. rade na úhradu dlžnej sumy v celkovej výške 173,96 eur (5 240,72,-Sk), pozostávajúcej z istiny neuhradeného úveru 113,59 eur (3 422,01 Sk), zmluvného/ zákonného úroku vo výške 30,53 eur (919,75,-Sk), úroku z omeškania vo výške 9,89 eur (297,95,-Sk), sankčných úrokov vo výške 6,67 eur (200,94,-Sk) a sankčných poplatkov vo výške 13,28 eur (400,07,-Sk).

Žalobca listom zo dňa 20.6.2013 špecifikoval žalovanú sumu nasledovne: istina vo výške 113,59 eur (3 422,01 Sk), úrok vo výške 9,89 eur (297,95 Sk), úroku z omeškania vo výške 6,67 eur (200,94 Sk) a zmluvnej pokuty vo výške 13,28 eur (400,07 Sk). V zmysle sadzovníka poplatkov, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť obchodných podmienok si umluvné strany dohodli zmluvný úrok vo výške 1,89 % mesačne, úrok z omeškania 0,1% denne a zmluvnú pokutu o výške 20% z dlžnej čiastky, minimálne 100 Sk.

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Ako vyplýva z § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

V zmysle § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Ako vyplýva z § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva ďalej obsahuje

- a) oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa §6,
- b) sankcie za porušenie zmluvy,
- c) podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek,
- d) spôsob zániku záväzku zo zmluvy.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch o spotrebiteľských úveroch veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu (Občiansky zákonník).

V zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Na uvedený právny vzťah je zároveň potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný ku dňu uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah obchodných podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo

dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 smernice).

V zmysle článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa článku 4 smernice bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí. Hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

Ako vyplýva z úradného záznamu zo dňa 24.6.2013 na dedičskom oddelení tunajšieho súdu bolo zistené, že žalovaná v 2. rade zomrela dňa 14.11.2011 a dedičské konanie po poručiiteľke sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 8D/273/2011.

Podľa § 19 zákona č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok, ďalej len „O.s.p.“), spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Keďže podľa § 7 Občianskeho zákonníka, spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením a smrťou táto spôsobilosť zanikne, nie je možné v konaní pokračovať pre stratu právnej subjektivity fyzickej osoby ešte pred podaním návrhu na začatie konania.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Súd zistil, že žalovaná v 2. rade zomrela dňa 14.11.2011, teda pred podaním žaloby žalobcom na tunajšom súde.

V predmetnej veci neboli v čase podania žaloby splnené procesné podmienky, ktoré by odôvodňovali pokračovanie v konaní voči žalovanej v 2. rade. Žalovaná v 2. rade zomrela v čase pred podaním žaloby, čím stratila procesnoprávnu spôsobilosť, preto súd konanie proti žalovanej v 2. rade zastavil s poukazom na to, že ide o podmienku, ktorú nie je možné odstrániť.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným v 1. rade bola uzavretá zmluva o úvere, ktorá bola na žalobcu postúpená zmluvou o postúpení, ktoré postúpenie bolo preukázané oznámením o postúpení postupcom žalovanému v 1. rade, ktoré

bolo vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto má súd za to, že je daná aktívna legitímácia žalobcu v tomto konaní.

V danom prípade sa súd zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za 10 mesiacov sumu 467,-Sk (z úveru 4.183,- Sk), čo je 13,40 % ročne, pričom ide o orientačný výpočet s ohľadom na výšku úveru, počet splátok a výšku jednej splátky (výpočet ročného úroku z úveru $467:10 \times 12 = 560,40$ eur, výpočet sadzby úroku z úveru $560,40 \times 100 : 4183 = 13,40\%$).

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do jedného roka v čase uzavretia zmluvy, mesiac jún 2006, činil úrok 11,09 % p.a. Z toho je zrejmé, že dohodnutý ročný úrok z úveru medzi účastníkmi v danom prípade podstatne neprevyšoval priemerné úrokové miery z úverov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Na základe uvedeného má súd za to, že nárok žalobcu v časti uplatnenej istiny a úroku z úveru je dôvodný, žalovaný z poskytnutého úveru uhradil len časť sumy a rovnako aj časť z dohodnutého úroku, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel a žalovaného v 1. rade zaviazal na zaplatenie sumy 123,48 eur.

Z ustanovení § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorý vo svojom § 3 stanovuje, že výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Keďže žalovaný v 1. rade sa splnením svojho dlhu dostal do omeškania, zaviazal ho súd aj na zaplatenie úroku z omeškania zo sumy istiny 113,59 eur vo výške v zmysle vyššie citovaného ustanovenia Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády, ktorá výška bol požadovaná aj žalobcom v žalobnom návrhu, bez ohľadu na dojednania sadzobníka poplatkov o výške úroku z omeškania 0,1% denne, čo predstavuje 36,5% ročne, ktorá výška by bola v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami predpisov občianskeho práva ako kogentných ustanovení, od ktorých sa nemožno odchýliť.

Súd žalovaného v 1. rade zaviazal aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy istiny 113,59 eur od 24.9.2009 (deň nasledujúci po dni účinnosti postúpenia pohľadávky, ako to požaduje žalobca) do zaplatenia, ktorý úrok z omeškania neprevyšuje zákonné úroky z omeškania podľa §517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom v čase, kedy došlo k omeškaniu.

Súd však za dôvodný nepovažoval nárok žalobcu na úrok z omeškania vyčíslený v sume 6,67 eur pri sadzbe 0,1% denne. V tejto súvislosti súd poukazuje na skutočnosť, že v obchodných podmienkach, ktoré predložil žalobca nie je o výške úroku žiadna zmienka a súčasťou týchto obchodných podmienok je taktiež výňatok zo sadzobníka poplatkov, z ktorého vyplýva, že úrok z omeškania predstavuje 0,1% denne z dlžnej čiastky. Súd má však za to, že tak podstatné informácie ako je úrok, resp. úrok z

omeškania musia byť súčasťou zmluvy a musia byť zo zmluvy jasné, zreteľné a nepochybné, pričom pokiaľ je v zmluve konštatované, že sadzobník tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, tak určitý výňatok, ktorý je zakomponovaný v rámci obchodných podmienok, ktorý je spolu s obchodnými podmienkami písaný drobným písmom a túto časť ani spotrebiteľ nepodpisuje, preto je vôbec otázne, či s nimi bol oboznámený. Avšak, aj pokiaľ by súd výňatok tohto sadzobníka považoval za neoddeliteľnú súčasť zmluvy v časti týkajúcej sa určenia úroku z omeškania, súd považoval túto časť zmluvy, vzhľadom na výšku úroku z omeškania (36,5 % ročne) za neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi. Preto súd v časti týkajúcej sa priznania úroku z omeškania v kapitalizovanej výške 6,67 eur, žalobu zamietol.

Žalobca si okrem iného predmetnou žalobou uplatnil nárok na zmluvnú pokutu v sume 13,28 eur podľa bodu 6.1 obchodných podmienok, z obsahu ktorého vyplýva, že právnemu predchodcovi žalobcu pre prípad porušenia povinnosti vzniká právo na zmluvnú pokutu, obsahom ktorého je aj výňatok zo sadzobníka poplatkov a to vo výške 20 % z dlžnej čiastky.

Ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka predpokladá existenciu písomnej dohody v predmete dojednaní zmluvnej pokuty pre porušenie zmluvnej povinnosti jedným z účastníkov zmluvy, pričom v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený aspoň spôsob jej určenia.

Podľa názoru súdu uvedením nároku žalobcu ako veriteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie zmluvnej povinnosti žalovanej ako dlžníka v danom prípade v bode 6.1 obchodných podmienok s odkazom na sadzobník poplatkov veriteľa nie je splnený zákonný predpoklad platného dojednaní a to je písomná forma, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného preto súd žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty nepriznal.

Ak by súd aj považoval dojednanie zmluvnej pokuty za platné, dohodnutú zmluvnú pokutu s odkazom na sadzobník poplatkov vo výške 20% z dlžnej čiastky, minimálne 100,-Sk (3,32 eur) by musel vyhodnotiť ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení aktuálnom ku dňu uzavretia zmluvy a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimerané sankcie, ktoré znáša spotrebiteľ. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp. zn. 3Co 3/2011. Zmluvná pokuta bola dojednaná všeobecne za porušenie povinnosti spotrebiteľom z úverovej zmluvy, bez zohľadnenia o aké porušenie sa jedná, aké prípadné dôsledky takéto porušenie spôsobilo ako aj bez zohľadnenia časového hľadiska vzniku porušenia povinnosti zákazníkom či možnosti zákazníka preukazovať nezavinenie porušenia povinnosti.

Vo vzťahu k žalovanému v 1. rade súd rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie časti žalovanej sumy a žalobu vo zvyšku zamietol.

Z uplatnenej sumy 143,43 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných iba 123,48 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 86,09 % a neúspech 13,91 %.

Po odrátaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu (86,09 % - 13,91 %), žalobca má právo na náhradu trov vo výške 72,18 %.

Právnomu zástupcovi žalobcu vznikli trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“), ktoré sú vyčíslené takto:

- odmena v sume 33,20 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky. Paušálna náhrada je v roku 2012 vo výške 7,63 eur.

- príprava a prevzatie zastúpenia 16,60 eur + RP 7,63 eur

- podanie návrhu na začatie konania.....16,60 eur + RP 7,63 eur

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu. Súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu DPH vo výške 20 % zo sumy 48,46 eur. Súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu DPH v sume 9,69 eur. Spolu trovy právneho zastúpenia predstavujú 58,15 eur.

Ďalej žalobcovi vznikli trovy konania za súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eur.

Keďže žalobca má právo na náhradu 72,18 % zo súdneho poplatku 16,50 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 11,91 eur a 72,18 % z trov právneho zastúpenia vo výške 58,15 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 41,97 eur, na vyššie uvedenú náhradu trov súd zaviazal čiastočne úspešného žalovaného v 1. rade.

Vo vzťahu žalobca a žalovaná v 2. rade o trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. s tým, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.